

V centre Trnavského samosprávneho kraja sú voľby spojené s 9-dňovým slávením obrazu Panny Márie

V centre Trnavského samosprávneho kraja sú voľby spojené s 9-dňovým slávením obrazu Panny Márie, o ktorom sa hovorí, že szlil, potil krv a v 18. storočí zachránil Trnavu pred morom. Na Novému k Panne Márii trnavskej prichádzajú pútnici z celého Slovenska. Ako ovplyvní voličskú účasť pút' katolíckych veriacich zist'ovala Kristína Strapcová, redaktorka: „Do Trnavy prichádzajú na Novénu, oslavovanie zázračného obrazu Panny Márie v Bazilike svätého Mikuláša pútnici z rôznych miest aj mimo Trnavského samosprávneho kraja. Pritom sa v dnešných voľbách nedá voliť s voličským preukazom, ale volič musí odvoliť v mieste svojho trvalého bydliska. Hovorí Dušan Kolenčík, ktorý slúžil jednu z dnešným omši v Trnave, ale je dedinským farárom v Majcichove: „Pútnici prichádzajú zo všetkých končín Slovenskej republiky. Nech že je aj deň volieb, ale myslím že nejako táto pát' k trnavskej Panny

Márii nemôže ovplyvniť účasť v negatívnom zmysle slova, že napríklad v mojom prípade je to tak, že trvalý pobyt mám kde bývam, takže ja si pôjdem odvoliť keď budem mať najbližšie čas, niekedy vo večerných hodinách do svojho rodiska.“

Redaktorka: „Keďže sú volebné miestnosti otvorené do 22. hodiny, pútnici, pokiaľ neprichádzajú naozaj zďaleka, môžu stihnúť aj voliť.“

Pútnik: „V našom prípade je to naozaj jednoduché. Ráno sme si urobili plán, na svätú omšu sme prišli teraz a voliť pôjdeme teraz po svätej omši.“

Pútnik: „Voliť má nielen občan, ale aj kresťan má voliť, pretože kresťan je občanom.“

Pútnik: „Ja sa vrátim dneska do konca volieb, takže voliť ešte pôjdem.“

Redaktorka: „V Trnave sa na počesť mariánskeho obrazu slávi 5 omší denne. Veriaci si teda môžu vybrať na ktorú pôjde a kedy si odvolia.“

Rádio Slovensko, 14.11.2009

Z patrónky zostali črepy

Ako obarené zostali dnes ráno pracovníčky fary v Jelšovciach. Na zemi pod kamenným krížom našli rozbitú sochu Márie Magdalény. Práve jej je zasvätený aj miestny kostol. Mária Magdaléna je patrónkou obce.

Redaktorka: „Ženy išli ako každé ráno upratať faru. Keď prechádzali okolo kostola, zbadali na zemi sochu Márie Magdalény. Ešte včera bola na tomto kamennom kríži.“

Anketa: Opýtaná 1: „Tá socha nebola ešte na zemi. Ja som ju tiež videla.“

Redaktorka: „Dnes tam už ale nie je. Nieкто ju v noci rozbil na márne kúsky.“

Andrej Kolcun, stavbár: „Ukotvené v tom, tak jak to vietor nevyvráti a nič. To neexistuje.“

Redaktorka: „Kamenný kríž už síce má viac ako 200 rokov, socha však bola na podstavci upevnená aj

železom. Nieкто jej teda na zem musel pomôcť.“

Peter Valent, miestny kňaz: „Podľa toho jak tá socha tu bola padnutá, tak určite úmyselné.“

Renáta Čuháková, hovorkyňa KR PZ v Nitre: „Nitrianski policajti už začali trestné stíhanie vo veci poškodzovania cudzej veci, za ktorý hrozí páchatel'ovi až 1-ročné väzenie.“

Redaktorka: „Prečo by nieкто takto zneuctil národnú kultúrnu pamiatku si nevedia v dedine vysvetliť.“

Anketa: Opýtaný 1: „To je strašné voľačo. To sa ťažko dá pochopiť.“

Opýtaný 2: „Kto nemá úctu k takýmto veciam, tak ťažko má úctu k nejakým iným.“

Redaktorka: „Sochu Márie Magdalény v Jelšovciach budú musieť opraviť. Kedy sa ale na kríž vráti, bude závisieť od peňazí. **Monika Jelušová**

Markíza, 13.11.2009

Sv. Katarína na stanici

KOŠICE - Železničná stanica Kysak bude mať sväticu.

V sobotu do výklenku na budúcej stanici slávnostne inštalujú sochu patrónky slovenských železničiarov sv. Kataríny Alexandrijskej.

Drevenú sochu od rezbára Štefana Malíka z Kukovej požehnal arcibiskup Trnavskej arcidiecézy Róbert Bezák. **(sita)**

Plus jeden deň, 18.11.2009

Fischer sa nebude zaoberať česko vatikánskou zmluvou

Český premiér Jan Fischer po stretnutí s pápežom Benediktom XVI. vyhlásil, že jeho vláda sa nebude zaoberať česko-vatikánskou zmluvou, lebo to nie je v jej kompetencii. Dokument, ktorý rieši postavenie rímskokatolíckej a gréckokatolíckej cirkvi v Česku, čaká na schválenie už niekoľko rokov. **TA3, 14.11.2009**

To je veta

Budú katolíci veriť, že Ježiš zomrel aj za hriechy mimozemšťanov alebo mali vlastného Spasiteľa?“

Pýta sa prominentný kozmológ a fyzik PAUL DAVIES v reakcii na vyhlásenie Vatikánu, že život môže byť aj inde a že mimozemšťania neodporujú viere v Boha.

SME, 14.11.2009

Kňazom zvýšia platy

Kňazi budú mať od 1. januára 2010 vyššie platy o jedno percento. Návrh pripravilo ministerstvo kultúry. Najnižší základný plat duchovného po novom bude 251, 33 eura (7 500 Sk). **(sita)**

Plus jeden deň, 19.11.2009

Mocná cirkev

Komunisti v Československu od počiatku s osobitnou zúrivosťou prenasledovali cirkev. Za tie roky však voči nim získala odolnosť. Napriek tomu, že jej predstavitel'ov často zatvárali a vyhadzovali zo zamestnania. Advokát Ján Čarnogurský roky pracoval ako šofér, kardinála Korca odsúdili na dvanásť rokov väzenia, potom pracoval ako opravár výt'ahov.

V roku 1985 zorganizovala cirkev na Morave pri príležitosti 1100. výročia smrti svätého Metoda stretnutie na Velehrade. Vláda soptila. Nedovolila prísť pápežovi, hoci prejavil želanie, prenasledovala aktivistov, preventívne zatýkala veriacich. Aj tak sa na púti zúčastnilo vyše pol milióna veriacich, z toho dve tretiny zo Slovenska. Keď v roku 1987 organizovali na Morave podpisovú akciu dovoľávajúcu sa náboženských i občianskych práv, podpísalo ju vyše pol milióna ľudí, z toho asi dve tretiny Slovákov.

Najväčšia demonštrácia voči režimu bola na Veľký piatok 25. marca 1988. Pokojná sviečková manifestácia na Hviezdoslavovom námestí v Bratislave. Dožadovala sa náboženských i občianskych práv. Komunistickí pohlavári boli zhrození, koľko ľudí, a najmä mladých, sa na nej zúčastnilo.

A celý svet bol zasa zhrozený, ako brutálne proti nej zasiahli.

Plus jeden deň, 14.11.2009

Stále bol niekto uväznený

Najväčším výdobytkom a zážitkom 17. novembra 1989 je pre mňa sloboda. V roku 1989 som mal 42 rokov. Týchto 42 rokov môjho života som prežíval stále v okruhu prenasledovaných ľudí. Keď som mal tri roky, mali sme doma prvú domovú prehliadku. Keď som mal 13 rokov, mali sme znova domovú prehliadku. V našom okruhu stále zatvárali našich priateľov, kňazov i laikov. Po roku 1969 som prežíval podobnú atmosféru. Stále bol niekto uväznený, stále sme chodili zo solidarity na súdy. Domové prehliadky, výsluchy, sledovanie, odpočúvanie, pokusy o atentáty na biskupa Korca. To bola atmosféra, v ktorej som spolu s inými žil až do novembra 1989.

Možno aj tento radikálny kontrast mi umožnil na Vianoce 1989 prvýkrát prežiť pocit, že som slobodný, že nemusím ísť na výsluch, že ma nikto nesleduje. Sloboda je najväčší dar Boží.

Iste, aj v časoch neslobody vznikli monumentálne umelecké a duchovné diela. Iste, aj v časoch neslobody môže každý človek žiť vnútorne slobodný. Ale porovnajme mestá, dediny za komunizmu a dnes. Vtedy bolo všetko rovnaké, sivé, dnes ľudia radi posedávajú v lete na uliciach a pozorujú okolie.

Sloboda prináša mnohé problémy. Zločinnosť, korupciu, nespravodlivosť, nezamestnanosť i duchovnú priemernosť. Ale aj tak sa jej nemožno vzdať. Iba slobodne vykonaný každý čin nadobúda svoju presvedčivú plnosť.

Keď v roku 1978 zomrel veľký pápež Pavol VI., v jeho testamente bolo napísané: Lúčim sa s týmto smutným, ale krásnym svetom.

Tieto slová boli podľa mňa veľkým vyznaním slobody. Sloboda prináša v živote veľa smútku, ale prináša aj veľa krásy, a tá isto prevažuje. A tak teda chcem 17. novembra 2009 znova chváliť slobodu.

František MIKLOŠKO

Pred rokom 1989 bol disident a aktivista tzv. Tajnej cirkvi. V novembri bol členom Koordinačného výboru VPN. Od roku 1990 až dodnes je nepretržite poslancom, v rokoch 1990 -92 bol predsedom SNR. Od roku 1992 je člen KDH, ktoré opustil v roku 2008 a bol pri vzniku novej strany KDS. Dvakrát sa neúspešne pokúšal stať sa slovenským prezidentom.

Sloboda prináša mnohé problémy. Zločinnosť, korupciu, nespravodlivosť, nezamestnanosť i duchovnú priemernosť. Ale nemožno vzdať.

HN, 16.11.2009

Anton 10 a štyridsať zbojníkov

„Koľko otázok máte? Viete, volali mi, že majú zlacnené jogurty. Chcel by som to stihnúť... Za nimi sa chlapi budú len tak zalizovať,“ privítal čiperný osemdesiatnik vo svojom príbytku novinára. Po hodinovom rozhovore odchádzal vedno s návštevou. Kúpiť jogurty a doviezť ich chlapom v Resotách. Bratislavskú ubytovňu pre bezdomovcov vedie Anton Srholec už 18 rokov.

„Je to také bremeno, ktoré som si v dôchodku zobral z prebytku síl a času,“ hovorí o zariadení, ktoré poskytuje domov viac ako štyridsiatim chlapom. Nie je to však žiadna nocľaháreň. Brat Antonio v bratislavských Podunajských Biskupiciach vytvoril veľkú rodinu, ktorá si pomáha a podporuje sa. Aj sa rozrastá. Ved' pred osemnástimi rokmi mala len šesť členov.

„Domov, to nie je len kus chleba, čaj, jedlo, posteľ a teplá voda. Je to aj mať niekoho, ku komu môžeme prísť posedieť si a porozprávať sa,“ hovorí kňaz o svojej sekulárnej reholi, ktorá by pokojne mohla byť modelovým projektom pre podobné bezdomovecké príbytky. Ukazuje, že ľudia z drsnej ulice vedia sformovať priam harmonickú komunitu.

Dokazuje tiež, že aj z tvrdého, veterami ošľahaného chlapa vie teplo domova vydolovať slzy. Keď bol Srholec pri príležitosti svojich osemdesiatych narodenín hosťom u Štefana Hríba v relácii Lampa, v štúdiu ho prekvapili dvaja chlapi z Resot. Aby sa dožil ešte dvakrát toľko rokov mu želali so slzami v očiach.

„Aj keď občas hovorím, že som

vás modliť nenaučil a vy ste ma naučili hrešiť, mám vás vždy rád,“ odpovedal s úsmevom rovnako dojatý kňaz. S niektorými chlapmi sa pozná už roky. Resoty sú prestupnou stanicou len pre niektorých, najmä pre mládenčov z detských domovov. „Príliš starí či ľudia s postihnutím majú iba malú šancu, že sa presadia v živote,“ dodáva.

Srholec, ale aj jeho pomocníčka, írka sestra Rita, však týmto ľuďom zabezpečia napriek hendikepom dôstojný život. Za osemnásť rokov sa dá z batolaťa vytesať dospelý človek. Kiežby všetci ľudia robili svojim rodičom radosť a dobré meno, tak ako to vedia plnoleté Resoty.

**Milan Čupka
PRAVDA, 14.11.2009**

Mnohé očakávania boli naivné

V novembri 1989 moderoval mítingy a demonštrácie. Dnes tvrdí, že v politike mu chýbajú autority. Napriek tomu, že heslo o „víťazstve pravdy a lásky nad lžou a nenávisťou“ sa nenaplnilo, je biskup Václav Malý presvedčený, že toto heslo nie je naivné a platí dodnes.

Čo sa vám ako prvé vybaví pri spomienke na 17. november?

Predovšetkým davy na Václavskom námestí a následne na Letenskej pláni. Mierumilovná nálada ľudí plná očakávaní, tolerancie a ohľaduplnosti.

V tých dňoch ste modeloval mítingy s desiatkami tisíc ľudí. Aký to bol pocit, keď to porovnáte s podstatne komornejším „poujatím“, akým je omša?

Ani som si to nepripúšťal. Dnes by som to už nedokázal. Tá atmosféra ma niesla, nepripúšťal som si, že hovorím k takej veľkej mase ľudí.

Keď ste sa všetci spoločne s trištvrť miliónom ľudí na Letenskej pláni pomodlili Otčenáš, vyvolalo to kontroverzné reakcie.

Zopakoval by som to znovu. Modlitbou som chcel odpovedať na požiadavku, aby dav odpustil policajtom, ktorí sa prišli ospravedlniť za zásah na Národnej triede. Najlepším riešením bolo vložiť to do modlitby „odpušť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim viníkom“. Chcel som poukázať aj na to, že sloboda je veľký Boží dar.

Ktoré z očakávaní ľudí sa podľa vás doteraz nenaplnilo?

Mnohé očakávania boli naivné. Záleží na každom z nás, ako budeme prispievať k zlepšeniu atmosféry. Každý musí začať od seba.

Čakali ste v tom období, že režim padne tak rýchlo?

V priebehu týždňa po 17. novembri som si ešte nebol celkom istý. Zlom nastal, keď predseda federálnej vlády Adamec bol v Moskve a tam mu povedali, že do vývoja u nás nezasiahnú. To bol pre komunistov zlom.

Ako s odstupom vnímate „zamatové“ vyrovnanie s komunistami?

Vyrovnanie sa s komunistami nemalo vo vtedajšej spoločnosti veľkú podporu. Spätne vidieť, že to

bola chyba. Pre ďalší vývoj boli najnebezpečnejší komunisti, ktorí v novembri odhodili stranickú legitimitáciu a boli v ekonomických sférach. Tí okradli štát o miliardy. Hlavné zlo nebolo nezakázanie komunistickej strany, ale divoká privatizácia, ktorú mali plne v rukách.

Bolo to zlyhanie len elít novembra, alebo aj obyčajných ľudí, ktorí v nasledujúcich rokoch dali dôveru komunistom v politike?

Je to oboje, aj keď zodpovednosť elít je väčšia. Ich zlyhanie je aj v tom, že pri vzniku nových politických strán umožnili, aby do nich vstupovali aj pragmatici, ktorí v novembri odhodili stranickú knižku.

V tom čase ste mal možnosť vstúpiť aktívne do politiky. Zrejme neľutujete, ale nie je aj nedostatok morálnych autorít v politike dôvodom znechutenia ľudí z politiky?

V politike chýbajú osobnosti, ktoré by boli morálnymi autoritami. Svoje rozhodnutie však neľutujem.

Ako sa zmenili ľudia za tých dvadsať rokov?

Ako veriaci viem, že človek je hriešny. Viem, že nikdy nebude raj na zemi, každý z nás bude musieť bojovať so sebestvom. V každom prípade, mnohé sa zmenilo. Vidieť väčšiu individuálnu iniciatívu veľkej časti jednotlivcov. Na druhej strane mi chýba väčšia ohľaduplnosť, prekáža mi izolovanosť niektorých vrstiev spoločnosti z dôvodu ich sociálneho postavenia.

Heslom Václava Havla bolo, aby „pravda a láska zvíťazila nad lžou a nenávisťou“. Podarilo sa niečo z toho naplniť, alebo šlo o naivné očakávanie?

Toto heslo rozhodne nebolo naplnené. Určite však nie je naivné, platí pre každú spoločnosť.

Václav MALÝ

Rímskokatolícky teológ a pomocný biskup pražský. Podpísal Chartu 77 a o rok nato bol jedným zo zakladateľov Výboru na obranu nespravodlivo stíhaných. Písal katolícku samizdatu. Bol obvinený z rozvracania republiky a väznený

bez toho, aby mal súd. Bol spoluzakladateľom a prvým hovormcom Občianskeho fóra.

Na vyrovnanie sa s komunistami nebola veľká vôľa. Dnes vidno, že to bola chyba. **HN, 16.11.2009**

17. november 1989 si pripomínajú aj v Českej republike

17. november 1989 si pripomínajú aj v Českej republike. Podujatia, ktoré sa v Prahe začali už ráno, sleduje spravodajca Boris Kršňák, spravodajca SR: V tejto chvíli akurát z Národnej triedy, kde práve dospievala Marta Kubišová. Na Národnej triede, kde sa konajú oslavy 17. novembra, končia tu v tejto chvíli tisíce ľudí, podľa agentúrnych správ asi 6000 ľudí, ale stále prichádzajú ďalšie tisíce. Oslavy sa ako každý rok začali na Hlávkovom internáte už ráno o 9. hodine, kde Václav Klaus pripomenul nielen rok 1989, ale prvý raz sa spomínal aj rok 1939, teda Medzinárodný deň študentstva, kedy zavraždili Jana Opletala. Potom po 10. hodine sa konala konferencia v senáte, kde Václav Havel po krátkom prejave spomenul v niekoľko minútových spomienkach desiatky ľudí, ktorí sa 20. výročia novembra nedožili a zaslúžili sa o to, že tie novembrové dni prišli. O 10. hodine na omši v Katedrále svätého Víta sa tiež spomínalo výročie 17. novembra. Omšu viedol biskup Václav Malý. 17. november sa nielen oslavoval, ale aj protestovalo sa proti nemu. O 14. hodine mali mať protestnú demonštráciu stúpenci Národnej robotníckej strany. Magistrát však ich demonštráciu rozpustil a potom nasledovalo niekoľko konfliktných situácií. Priaznivci Robotníckej strany prepadli dokonca štáb Televízie Nova a prepadli ďalších občanov a rovnako tam bolo niekoľko konfliktných situácií s policajmi. Policajti pozatýkali minimálne 11 extrémistov. Počujete asi atmosféru v tejto chvíli na Národnej triede, kde sa končia oslavy potom ako sa sprievod začal na Albertove, teda tam kde pred 20 rokmi a pokračoval cez Palackého námestie na Národnú triedu.

Rádio Slovensko, 17.11.2009

Zápas za slobodu a demokraciu priniesol mnoho bolesti, sklamaní a strát na ľudských životoch

Zápas za slobodu a demokraciu priniesol mnoho bolesti, sklamaní a strát na ľudských životoch a preto si ho podľa hlavy štátu Ivana Gašparoviča treba pripomínať. Prezident to povedal v prejave počas dnešnej pietnej spomienky pri pamätníku popravených a umučených politických väzňov komunizmu na bratislavskom ružinovskom cintoríne. Podľa Gašparoviča len spomínať nestačí, i dnes sú problémy, za ktoré sa oplatí bojovať. Na záver pietnej spomienky sa za umučených popravených pomodlil spolu s prítomnými predseda Konferencie biskupov Slovenska, bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský.

Rádio HEY!, 17.11.2009

V Košiciach si 20 rokov od pádu komunizmu pripomenuli už včera odhalením pamätných tabúl

V Košiciach si 20 rokov od pádu komunizmu pripomenuli už včera odhalením pamätných tabúl na budovách, ktoré boli centrami revolučného diania. Dnes v metropole východu oslavy pokračujú. Sleduje ich Marek Poracký. Marek, čo sa odohráva momentálne v Košiciach?

Marek Poracký, redaktor: „Dobrá večer. Len pred malou chvíľou na pódiu pri dolnej bráne v Košiciach, pred vedeckou knižnicou, skončil koncert s názvom Pieseň o slobode, ktorý venovali 20. výročiu nežnej revolúcie. Vystúpil na ňom Marián Čekovský so svojou skupinou a hosťami. Zúčastnilo sa na ňom asi 200 ľudí. Práve teraz sa začína výstava fotografií o novembrových udalos-

tiach. Ide dnes už o tretie podujatie. Tesne popoludní čelní predstavitelia mesta spolu s predstaviteľmi Konfederácie politických väzňov položili kytice k pamätníku obetiam komunistického režimu. Košičanov dnes ešte čaká svätá omša v Dóme svätej Alžbety, ktorú venovali obetiam totalitného režimu. O 19. si v kasárňach na Kukučínovej ulici môžu pozrieť fotografie obyvateľov a to spomienky nielen na november. O 19.30 začína v budove historickej radnice džezová omša za účasti orchestra pod vedením Gustáva Broma. Touto džezovou omšou vyvrcholia oslavy 20. výročia nežnej revolúcie v Košiciach.“

Rádio Regina, 17.11.2009

Školák pripravoval masaker

Francúzsko šokoval 13-ročný chlapec. Plánoval zavraždiť svojich učiteľov. Našťastie skôr, ako mohol niekoho zraniť, či dokonca spôsobiť tragédiu, ocitol sa v rukách polície. Chlapec pri tom chodil do katolíckej školy.

Všetko mal premyslené. Na internetovom blogu napísal, že chce spôsobiť masaker a potom spáchať samovraždu. Doma ukradol otcovi loveckú zbraň a vybral sa do školy. V tom čase v nej bolo okolo 2000 žiakov.

riaditeľ školy: „Rodičov znepokojil jeho náhly odchod z domu. Informovali preto políciu, že chlapec si zobral zbraň.“

hovoriť spolužiačka: „Všetkým nám povedali, že je tu bezpečnostné cvičenie. Potom sme videli policajtov so študentmi.“

matka jedného zo študentov: „Keď som počula strelbu, myslela som na najhoršie, veď som tam mala dieťa.“

Redaktorka: „Chlapec navštevoval katolícku školu Ducha svätého v meste vzdialenom 90 kilometrov od Paríža. Všetci ho poznali ako slušného žiaka z dobrej rodiny.“

učiteľ: „Bol dobre vychovaný a zdvorilý. Rodičia sa oňho a jeho prospech zaujímali.“

Redaktorka: „Jednou z verzií je, že chlapec sa v poslednom čase zhoršil a bol preto nahneván. V blízkej budúcnosti sa podrobí psychologickým testom.“

Eubica Pilzová

Markíza, 18.11.2009

Grécka ortodoxná cirkev sa obáva, že taliansky prípad so zákazom kresťanských symbolov v škole by sa mohol stať precedensom

Grécka ortodoxná cirkev apeluje na kresťanov v celej Európe, aby sa zjednotili a ostro vystúpili proti nedávnomu zákazu kríža na stene v triede v talianskej škole. Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu totiž rozhodol, že prítomnosť kríža v učebni porušuje právo detí na slobodu vyznania. Informuje Anna Šipošová: „Grécka ortodoxná cirkev sa obáva, že taliansky prípad by sa mohol stať precedensom. Dokonca sa rozhodla zvolať krízový sne už na budúci týždeň. Hoci sa grécka ortodoxná cirkev oddelila od rímskokatolíckej pred tisíc rokmi, ohrozenie používania

kresťanských symbolov považuje za jednotlivci aspekt. Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že prítomnosť kríža na vyučovaní ohrozuje právo rodičov vychovávať deti podľa vlastného uváženia, pokiaľ ide o náboženský svetonázor.

Arcibiskup Ieronymos, hlava gréckej cirkvi: „Súhlasím s protestmi katolíkov, že súd úplne ignoroval úlohu kresťanstva pri formovaní európskej identity. Predsa nielen menšiny by mali mať svoje práva, ale aj kresťanská väčšina. Je už len krok k tomu, aby ani žiaci nemohli mať na sebe niektoré kresťanské symboly,

futbalové či popové idoly sú len veľmi slabou náhradou za kresťanstvo.“

Redaktorka SR: „V Grécku má ortodoxná cirkev veľký vplyv. Podľa mnohých pozorovateľov je dokonca neporovnateľný s inými krajinami Európskej únie. Rozsudok zo Štrasburgu by ju však mohol ohroziť. Niektoré organizácie totiž žiadajú odstrániť zo súdnych siení či škôl na Peloponézskom polostrove kresťanské ikony a kríže. Socialistická vláda v Aténach dokonca uvažuje o zavedení nových daní na cirkevný majetok, ale zároveň ju žiada, aby a viac venovala chudobným a imigrantom.“ **Rádio**

Bratislava má nových čestných občanov

Bratislava má nových čestných občanov. Dnes sa nimi stali posledný prezident Česko-Slovenska Václav Havel, kardinál Jozef Tomko a prvý veľvyslanec Rakúska na Slovensku Maximilián Pammer. Titul im mestské zastupiteľstvo udelilo za mimoriadny prínos za zásluhy v boji za slobodu, pri rozvoji demokracie a za pomoc pri začleňovaní Slovenska do Európy. Viac povie Martina Gapčová: „Listiny o udelení čestného občianstva odovzdali trom významným osobnostiam počas dnešného slávnostného zasadnutia mimoriadneho mestského zastupiteľstva pri príležitosti 20. výročia pádu totality. Jeden z hlavných protagonistov nežnej revolúcie, spisovateľ, dramatik a posledný prezident Česko-Slovenska Václav Havel upozorňuje, že aj po 20 rokoch musíme stále ozdravovať spoločenský systém a zmenou musia prejsť najmä ľudia.“

Václav Havel, spisovateľ, dramatik, bývalý prezident Česko-Slovenska: „Práve toto je asi ťažšie. To naozaj musí byť viac generácií. Tak tomu bolo aj po konci 2. svetovej vojny v Nemecku, alebo v Rakúsku. Vyžaduje to ten okamžik, keď vstupujú do verejného života ľudia, ktorí ani doma, v dobe detstva, nevideli tú atmosféru strachu, ktorí majú zdravé sebavedomie. To nie je jediná vec, ktorá môže k akémusi zlepšeniu morálneho stavu spoločnosti prispieť, ale určite je to jedna z vecí, ktorá by k tomu mohla prispieť.“

Redaktora: „V spoločnosti existuje ideál a ľudia sa k nemu snažia priblížiť. Na tento pozitívny moment poukázal arcibiskup a metropolita Bratislavskej diecézy Mons. Stanislav Zvolenský, ktorý prevzal ocenenie v mene Jozefa kardinála Tomka.“

Mons. Stanislav Zvolenský, arcibiskup, metropolita Bratislavskej diecézy: „Je u istý ideál medzi všetkými ľuďmi v spoločnosti a potom aj to očisťovanie spoločnosti, ktoré je veľmi náročné, ale beriem to ako taký pozitívny jav našej spoločnosti, aj keď sa pri tom robia dosť vážne chyby.“

Redaktora: „Čestným občanom Bratislavy sa dnes stal aj prvý veľvyslanec Rakúska na Slovensku Maximilián Pammer. V 90. rokoch bol nenahraditeľným mediátorom slovenskej politickej scény.“

Havel Bratislave odpustil, že ho obhádzala vajíčkami

Václav Havel, kardinál Jozef Tomko a Maximilian Pammer. Tri nové mená pribudli po včerajšku v zozname čestných občanov Bratislavy. Titul im na slávnostnom zasadnutí mestského zastupiteľstva v Primaciálnom paláci udelil primátor slovenskej metropoly Andrej Ďurkovský. Získali ho pri príležitosti 20. výročia novembrovej revolúcie, za „mimoriadny prínos a zásluhy v oblasti boja za slobodu, rozvoj demokracie a pomoc pri zapájaní sa Slovenska do Európy“.

„V rozhádanom svete na prelome tisícročí sa ešte len ukáže, čo Čechom aj Slovákom priniesol človek s dušou umelca na poste hlavy štátu,“ vyzdvihol Ďurkovský prínos exprezidenta ČSFR aj samostatnej Českej republiky, dramatika či hovorca Charty 77. Havel vzápätí označil hlavné mesto Slovenska za „zaujímavý úkaz“, v ktorom sa moderná výstavba stále snúbi s vľúdnosťou a veľkorysosťou obyvateľov. Na otázku Pravdy s úsmevom reagoval, že ani nemá čo odpúšťať radikálom, ktorí ho 28. októbra 1991 v Bratislave, kde sa zúčastnil na mítingu pri príležitosti vzniku Československa, zahádzali

vajíčkami. „Patrilo to k slobodnému prejavu. A lepšie sú vajíčka než kameň,“ dodal. Na adresu ponovembrového vývoja však poznamenal: „Všetko ide oveľa pomalšie, ako sme v dobách toho veľkého nadšenia očakávali.“

Za kardinála Tomka, významného predstaviteľa kresťanského disentu, ktorý sa počas totalitných rokov na Československo smel pozeráť len spoza rakúskych brehov Dunaja, prevzal titul apoštolský nuncius Mario Giordana. Tomko sa ústami bratislavského arcibiskupa Stanislava Zvolenského ospravedlnil, že je viazaný povinnosťami pápežského legáta na Ďalekom východe.

Perfektnou slovenčinou sa za prejavenu poctu poďakoval prvý rakúsky veľvyslanec v samostatnom Slovensku Pammer.

Porevolučnými čestnými občanmi mesta, ktorých mená sú zapísané v Zlatej knihe Bratislavy sú primátor Viedne Helmut Zilk, kardinál Ján Chryzostom Korec, herec Ladislav Chudík, operná speváčka Edita Gruberová a lekár Karol Virsik.

Soňa Pacherová
PRAVDA, 19.11.2009

V Bojniciach sprístupnili výstavu 20 rokov po Nežnej

V Bojniciach dnes sprístupnili výstavu 20 rokov po Nežnej, ktorú pripravili z dokumentov ústavu pamäti národa a Zväzu protikomunistického odboja jeho autorovi Martinovi Hagarovi sa podarilo sprístupniť dokumenty o prenasledovaní cirkvi a obetiach komunizmu, kde zapálili symbolickú sviečku.

Martin Hagara, autor výstavy: „Za ľudí, ktorí boli popravení, ktorí boli pri vyšetřovaní zavraždení, zastrelení na hraniciach.“

Maximilián Pammer, prvý veľvyslanec Rakúska v SR: „Som veľmi vďačný za vysokú poctu čo som dostal. Vidím v tomto ocenení aj prejav náklonnosti k Rakúsku.“

Redaktora: „Všetky tri mená významných osobností dnes pribudli do Zlatej knihy Bratislavy. V nej sú už podpisy starostu a krajinského predse-

Marián Ondáš, redaktor SRo: „Podujatie pod záštitou europoslankyne Anny Záborskej je zacielené na mladú generáciu.“

Anna Záborská: „Už aby sa to nikdy nevrátilo a aby ani oni a ani ich deti nezažili väzenie, nezažili prenasledovanie za slobodu myslenia. Verím, že aj tí študenti, ktorí prídu, tak za pomoci pedagógov dokážu pochopiť, čo vlastne táto výstava chcela povedať.“

Rádio Slovensko, 15.11.2009

du vlády Viedne Helmuta Zielka, jeho eminencie Mons. Jána Chryzostoma kardinála Korca, či herca Ladislava Chudíka, ale rovnako aj bývalého prednostu Kliniky geriatrickej Karola Virsika a svetovej sopranistky Edity Gruberovej. Tí sú rovnako čestnými občanmi Bratislavy.“

Rádio Slovensko, 18. 11.2009

Moderné choroby boli aj v starom Egypte

Vysoký krvný tlak a problémy so srdcom zistili vedci aj u egyptských múmií. Kňazi a kňažné asi priveľa solili.

Civilizačné choroby možno nie sú iba problémom posledných rokov. Naznačuje to výskum viac ako tritisíc rokov starých egyptských múmií.

Tím amerických lekárov zo Stredoamerického srdcového inštitútu skúmal 22 múmií pomocou počítačovej tomografie. Polovica zabalzamovaných príslušníkov vyšších vrstiev - šlo najmä o kňazov a kňažné - mala v čase smrti viac ako 45 rokov. Väčšina z nich trpela podľa agentúry AP kôrnatými ciev, vysokým krvným tlakom a ochoreniami srdca.

„Zarazila nás podobnosť s našimi dnešnými pacientmi,“ povedal jeden z lekárov, Michael Miyamoto.

Odborníci teraz špekulujú, či príčinou srdcovo-cievnych problémov nemohla byť strava. Múmie sú pozostatkami príslušníkov egyptskej elity, ktorá jedla veľa mäsa. Navyše, do značnej miery používala soľ.
(tp), SME, 19.11.2009

Jednodňová konferencia v Komárne bola zasvätená duchovnému a mravnému dedičstvu Sáry Salkaházi

Kresťansko-židovský dialóg pre humánnejší svet, to bolo motto konferencie, ktorú nedávno v Komárne organizovala Spoločnosť Pázmáneum, Nadácia Dobrého pastiera a Medzinárodná kresťansko-židovská rada.

Redaktorka STV: „Jednodňová konferencia v Komárne bola zasvätená duchovnému a mravnému dedičstvu Sáry Salkaházi.“

Karaffa János, docent Teologickej vysokej školy Sapientia: „Svoj život položila za svojich druhov. Vážime si ju ako záchrankyňu ľudských životov, cirkev ju blahorečila, židia ju zasa zaradili medzi pravých tohto sveta.“

Redaktorka STV: „Počas druhej svetovej vojny ukrývala Židov, počas teroru nyilasovcov bola popravená. Počas života pôsobila ako sociálna sestra, okrem iného aj na súčasnom území Slovenska.“

Farkas Zsolt, doktorand: „Osobnosť Sáry Salkaházi sa viaže ku

Komárnu. Bola kresťanka, no zachraňovala židov, jej osobnosť je veľmi dobrou motiváciou na dialóg, ku ktorému na tejto konferencii medzi kresťanmi a židmi môže dôjsť, aby nastal pokrok v medziludských vzťahoch.“

Redaktorka STV: „Desať prikázaní je základnou tézou oboch náboženstiev, vychádzajúc z prikázaní začali budovať a posilňovať vzťahy.“

Markus Himmelbauer, koordinátor Medzinárodnej kresťansko-židovskej rady: „Pred 70 rokmi boli v tomto období zničené nemecké synagógy. Hovorili sme aj o tom, ako vtedy kresťania prispeli k renováciám. Treba sa rozprávať o tom, aký je dialóg dnes a aký by mal byť v budúcnosti.“

Redaktorka STV: „Konferencia odsúdila antisemitizmus, jej účastníci v budúcnosti urobia všetko preto, aby spoločne zabránili predsudkom a nedôvere.“

STV 2, 18.11.2009

Do Základnej školy v Opoji chodí len 12 detí, obec ju chce napriek tomu zachovať

Do Základnej školy v Opoji pri Trnave chodí len 12 detí a obec ju chce napriek tomu zachovať. Rodičia však dávajú deti radšej do škôl v okolitých dedinách alebo v Trnave. O osude školy rozhodne, či obec získa peniaze na rekonštrukciu budovy, ktorá má už 90 rokov. Viac povie Kristína Strapcová: „Základná škola v Opoji je cirkevná a má len prvé štyri ročníky. Deti sa učia v dvoch miestnostiach. Prváci a štvrtáci spolu, druháci a tretiaci vo vedľajšej triede. Obec sa rozhodla, že chce školu zachovať aj pre 12 žiakov. Prítom napríklad do susednej obce Majcichov chodí do školy 36 detí z Opoja.“

Alojz Matúš, starosta Opoja: „Možno že bola chyba, že sme sa neopýtali rodičov vlastne prečo sem nechcú dať tie deti. Viete, je to aj o tom, že pokiaľ tu tá škola nebude, tak tá dedina stráca taký svoj

imidž a všetko čo s tým súvisí.“

Kristína Strapcová, redaktorka: „Riaditeľka školy je vo výpovednej lehote a v škole už neučí. Nepodarilo sa nám zastihnúť učiteľku, ktorá by bola ochotná sa vyjadriť. Aký je záujem o školu, sme sa pýtali obyvateľov.“

Anketa

Opýtaný 1: „Neuznávam toto tu, že sú zlúčení žiaci, že prvá trieda, druhá trieda, tretia trieda, štvrtá trieda. Oni tie učiteľky sa im venujú, nehovorím, oni môžu byť perfektné, lenže to decko neni absolútne samostatné.“

Opýtaný 2: „Škola by tu mala byť. Podľa mňa by tu škola mala byť. Vždy škola bola, ja som tu do 1. chodila, už budem mať pomaly 60, aj naši čo viem od brata a od jeho dcéry a zať a majú ďalšiu škôlčárku 4-ročnú, škola aby tu bola.“

Kristína Strapcová, redaktor-

ka: „Obec spája sa školou len budova a pozemky, ktoré sú obecné. Zriaďovateľom je Arcibiskupský úrad v Trnave. Obec a arcidiecéza rokujú o transformácii školy, čiže o zmene zriaďovateľa. Generálny vikár Pavol Zemko v písomnom vyjadrení uviedol „arcibiskupský úrad listom ponúkol školu obci a v súčasnosti očakávame odpoveď obce, obecného zastupiteľstva.“ Ak chce obec školu udržať, musí opraviť budovu. Podľa statika je strecha v havarijnom stave a pod snehom môže spadnúť.“

Alojz Matúš, starosta Opoja: „Požiadali sme o peniaze, uvidíme teda ako sa k tomu postaví ministerstvo školstva a samozrejme potom obecné zastupiteľstvo povedalo, že by sme dali nejaké peniaze z nášho rozpočtu, možno že 1,5-2 milióny korún by sme vyčlenili.“

Rádio Regina, 18.11.2009

Srbi pochovali patriarchu

Desaťtisíce ľudí sa včera v Belehrade rozlúčili s najvyšším predstaviteľom srbskej pravoslávnej cirkvi patriarchom Pavlom, ktorý v nedeľu zomrel vo veku 95 rokov. Patriarchu pochovali v kláštorom komplexe Rakovica na predmestí srbskej metropoly.

(čtk), PRAVDA, 20.11.2009

Bojujme proti skaze duší

Pápež Lev XIII. (na Petrovom stolci bol v rokoch 1878 -1903) mal po jednej svätej omši videnie, v ktorom diabol dostáva na jedno storočie moc nad svetom. Pápež bol taký dotknutý týmto zážitkom, že nariadil v celej cirkvi povinne po každej svätej omši modliť sa exorciznú modlitbu k sv. Michalovi archanjelovi, ktorý podľa Písma uvrhol do pekla satanáša.

Dnes vieme s istotou povedať, že 20. storočie bolo hrozným storočím krvi. Nemecký nacizmus, ktorý uvrhol svet do druhej svetovej vojny, popri technickom vyvražďovaní ľudí, zvlášť Židov, mal za šesť rokov trvania vojny na svedomí 60 miliónov ľudských životov. V roku 1917 sa v Rusku k moci dostal sovietsky komunizmus. Lenin už pred svojou smrťou (1924) napísal, že sa cíti ako stroskotanec na oceáne smrti. A tu sú obeť komunizmu vo svete: ZSSR 20 miliónov mŕtvych, Čína 65 miliónov mŕtvych, Severná Kórea 2 milióny, Kambodža 2 milióny, Afrika 1,7 milióna, Vietnam 1 milión, Afganistan 1,5 milióna, východná Európa 1 milión, Latinská Amerika 150-tisíc, medzinárodné robotnícke hnutie 10-tisíc. Súhrn sa blíži k hranici 100 miliónov mŕtvych (Čierna kniha komunizmu, Paris, slov. vydanie AGO-RA1999). Ani Slovensko sa nevyhlo tomuto veľkému tancu smrti. Počas druhej svetovej vojny bolo zo Slovenska vyvezených okolo 70-tisíc slovenských Židov, z ktorých väčšina bola zavraždená v koncentračných táborech. Na Slovensku za obdobie komunizmu 1948 -1989 (ale tu ide najmä o prvých 20 rokov) bolo z politických dôvodov odsúdených do väzenia vyše 71-tisíc ľudí na viac ako 83-tisíc rokov. Komunistický režim pripravil o život za svoju éru mi-

nimálne 705 občanov. Komunistický režim tu odviezol zo svojich domovov viac ako 15 tisíc ľudí. Vo vyhnanstve strávili viac ako 6-tisíc rokov. V táborech nútených prác bolo viac ako 13-tisíc občanov, ktorí strávili v tomto prostredí vyše 9-tisíc rokov. Cez tzv. zelenú hranicu prešlo do roku 1967 viac ako 1700 ľudí. Úhrne za obdobie komunizmu nedovolené opustilo republiku viac ako 22-tisíc občanov, za čo boli v neprítomnosti odsúdení a pozbavení majetku (Zločiny komunizmu na Slovensku, Vydavateľstvo M. Vaška 2001). Koniec druhej svetovej vojny a pád komunizmu sú dnes všeobecne prijímané v Európe ako najvýznamnejšie udalosti novodobých dejín sveta. Obidva tieto dni sú u nás pripomínané ako štátne sviatky. Pamätníky obidvom týmto udalostiam na Slovensku pomaly pribúdajú.

Kým koniec druhej svetovej vojny má u nás monumentálne zastúpenie v pamätníku na Slavíne, podobný monumentálny pamätník pádu komunizmu v hlavnom meste Slovenska chýba. A nevidno zatiaľ ani vôľu postaviť ho. Komunizmus, dúfajme, patrí už navždy minulosti (aj keď v krajinách ako Čína, Severná Kórea, Kuba naďalej hrozivo vládne). Napriek tomu nezaškodí si nakoniec pripomenúť zaklínaciu modlitbu Leva XIII.: „Svätý Michal archanjel, bráň nás v boji, proti zlosti a úkladom diablovým buď nám ochranou, pokorne prosíme, nech ho zavrátí Boh, a ty knieža vojska nebeského, mocou Božou zažeň do pekla satanáša a iných zlých duchov, ktorí sa na skazu duší po svete potulujú.“

„Ani Slovensko sa nevyhlo tomuto veľkému tancu smrti.“

František Mikloško
PRAVDA, 20.11.2009

Vzácnny kríž

Vatikán odhalil zlatý kríž ozdobený drahokamami. Zreštaurované dielo obsahuje údajne aj časti kríža, na ktorom bol ukrižovaný Ježiš. Vo Vatikáne ho používali niekoľko storočí počas osláv Viacnoci a Veľkej noci.

Redaktor TV Markíza: „Vatikánsky kríž pochádza zo šiesteho storočia, keď ho byzantský cisár Justinián II. daroval obyvateľom Ríma.“

Rosi Fontana, kurátorka: „Príbeh kríža je nádherný. Vyrobili ho v ríšskom laboratóriu vo vtedajšom Konštantínopole. Neskôr ho priniesli do Ríma a posledných 1500 rokov patril k najkrajším krížom na svete a je jedným z najväčších pokladov.“

Redaktor TV Markíza: „Križ zreštaurovali do byzantskej nádhery a oveľa viac sa priblížili k pôvodnej podobe. Dielo totiž v 19. storočí zreštaurovali veľmi neodborne.“

Sante Guido, reštaurátor: „Po technickej stránke išlo o veľmi jemné reštaurovanie. Ide o najposvätejšiu prácu v Bazilike svätého Petra.“

Redaktor TV Markíza: „Dielo je považované za najstaršiu relikviu kríža a je korunou medzi náboženskými a historickými artefaktmi vo Vatikáne. Je dôležitou ukážkou ranokresťanského umenia a zriedkavým príkladom cisárskeho daru a vyjadrenia kresťanskej viery panovníka. Zároveň ide o jedinú zachovanú relikviu, ktorá pochádza od cisára. Križ vystavia v Bazilike svätého Petra do 12. apríla.“

Jakub Laca
Markíza, 19.11.2009

Argentína ako prvá zosobášila gayov

Argentínska sudkyňa dovolila homosexuálnemu páru zosobášať sa. Katolícka Argentína by sa tak mohla stať prvou krajinou v latinskej Amerike, kde sú také svadby možné. (čtk), SME, 14.11.2009

Mini kostolíky

To, že na východe Slovenska je najvyššia miera nezamestnanosti je starý známy smutný fakt. Tamojší obyvatelia sa musia poriadne obacať. V obci Ulič, v okrese Snina ale prišli na dobré riešenie. Vznikla tam galéria miniatúr kostolíkov, ktoré sú pre tento kraj charakteristické a takto získali prácu nezamestnaní.

Redaktorka TV JOJ: „V najvýchodnejšou kúte Slovenska sa môže popýšiť aj takouto parádou. Mini galériu tvorí 7 replík drevených kostolíkov z Uličskej doliny. Tri z nich dodnes stoja v Topolí, v Ruskom potoku a v uličskom Krivom. Niektoré už len v skanzenoch, alebo dávno neexistujú. Tie vyrábali len od oka na základe fotiek alebo archívnych dokumentov. Pri niektorých siahli hlboko do minulosti.“

Ján Čokina, majster: „Podľa geometrického plánu sme vybrali a to je 6 rokov. 1865.“

Redaktorka TV JOJ: „Repliky vyrábali chlapi v obecnej chránenej dielni z dubového dreva pod vedením majstra. Takto chceli spropagovať svoj región no zároveň spl-

nili aj iný účel.“

Ján Holinka, starosta obce Ulič: „Zároveň je to jedna z možností na zamestnanosť ľudí, ktorí inú možnosť práce v tomto regióne nemajú.“

Redaktorka TV JOJ: „Na výrobe niektorých kostolíkov si dali záležať. Vyzerajú dokonca lepšie ako pôvodný originál. Pod kostolík v Topolí sa totiž podpísal zub času.“

Mgr. Ján Fedák, správca farnosti: „Náš kostolík je v havarijnom stave. Ak by prišla veľká ťarcha snehu neviem, neviem či tento drevený kostolík nám to vydrží.“

Redaktorka TV JOJ: „V obci robia všetko preto, aby tento kostolík ešte zachránili.“

Mgr. Ján Fedák, správca farnosti: „Škoda by ho bolo nechať len takto zničiť.“

Redaktorka TV JOJ: „Obec Ulič chce v blízkej budúcnosti pokračovať v projekte výstavby replík aj naďalej.“

Ján Holinka, starosta obce Ulič: „Tieto kostolíky by mali slúžiť ako základ pre vznik múzea histórie agrárneho dedičstva v okrese Snina.“

V humenskom kaštieli otvorili Kaplnku Panny Márie

V humenskom kaštieli po štyridsiatich rokoch múzejníci otvorili Kaplnku Panny Márie. Odo dnes je tento niekdajší bohoslužobný priestor súčasťou novej sakrálnej expozície. Vedenie múzea dúfa, že aj táto novinka priláka turistov na Zemplín.“

Redaktorka: „Poslední kto kaplnku využívali, boli i poslední majitelia kaštieľa, Andrassyovci. Po nich zostali tieto priestory nevyužitú. Dnes sa tu vrátili ľudia. Hlavne tí, ktorí chcú poznať regionálnu sakrálnu históriu. Prvý si na ňu doslova posvietili aj takto. Po rokoch zapálenou sviecou v kaplnke.“

Natočené:

Matej Babčák, rímskokatolícky dekan, Humenné: „História je veľmi dôležitá, z ktorej sa môžeme učiť a treba ju správne interpretovať.“

Vasíl Fedič, riaditeľ Vihorlatského múzea, Humenné: „Táto nová expozícia vlastne iba dotvára ten-

to náš kaštieľ, a vzhľadom na to že sme múzeum a kaštieľ je kultúrnou pamiatkou, jednoznačne tá kaplnka sem patrí.“

Redaktorka: „Kaplnka bude dočasne len výstavným priestorom. Ale opätovné bohoslužby pre veriacich sú len otázkou ďalšej rekonštrukcie a času.“

Natočené:

Matej Babčák, rímskokatolícky dekan, Humenné: „V tomto duchu že by bola v pôdnej latinskej reči, obrátená chrbtom, to je ešte dovolené dnes, a takto by sme sprístupnili vlastne aj trocha minulosti.“

Redaktorka: „Aktuálne kaplnke dominuje tento obraz. Ale na toto miesto sa pravdepodobne po reštaurovaní vráti pôvodný oltárny obraz Panny Márie. Ktorý Andrassyovci darovali farskému kostolu.“

Diana Murdzíková
STV 2, 19.11.2009

Zahrá najväčší zavesený organ

Najťažší zavesený organ na svete zaznie po prvý raz v nedeľu v bavorskom meste Regensburg.

Katedrála svätého Petra (na snímke wikimedia) v bavorskom Regensburgu sa môže pochváliť novým najväčším a najťažším zaveseným organom na svete.

Takmer 37 ton vážiaci nástroj, ktorého obnovenie stálo asi 1,7 milióna eur, sa po prvý raz na verejnosti rozozvučí na nedeľňajšej omši, keď mu požehná biskup Gerhard Ludwig Müller. Nový organ tvorí podľa biskupstva 5871 pišťal. Je vysoký takmer 19 metrov, široký skoro osem a hlboký štyri metre. Na stenu katedrály je primontovaný oceľovými lanami hrubými tri až štyri centimetre. Tým sa zabránilo narušeniu historickej stavebnej konštrukcie kostola. Pre veľké rozmery však k hraciemu stolu vyváža organistu výt'ah.

V sedemstoročnej histórii regensburskej katedrály je to vôbec po prvý raz, keď ju zdobí obrovský organ. Až dosiaľ v nej bol menší nástroj. (čtk), SME, 20.11.2009

Baziliku sv. Mikuláša v Trnave chránia bezpečnostné kamery

Baziliku sv. Mikuláša v Trnave chránia bezpečnostné kamery. Nainštaloval ich kostolník, bývalý premietač v kinách a celoživotný fanúšik elektrotechniky, Jozef Jedlovec. Dianie v kostole sleduje zo sakristie.

Jozef Jedlovec, kostolník, Bazilika sv. Mikuláša v Trnave: „Z vlastnej iniciatívy som si tu namontoval vlastné kamery, aby som videl do všetkých kútov kostola, po bočných kaplnkách, hlavne tam, kde je Bohostánok, aby sa nezneužívalo napríklad sviatosť. Boli takí, čo vykrádali pokladničky, tak svietnik kradol a prichytil som ho pri číne, aj ukradli také dôležité a zanesli do starozitnosti, tak museli sme to z tých starozitností vybrať. Veľmi to pomáha.“

Rádio Lumen, 19.11.2009